

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 122 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF); 5 (EL) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Tredje behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om sygehøvsøsenet.

Af sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 30/11 95. Første behandling 5/12 95. Betænkning 7/12 95. Anden behandling 12/12 95. Tillægsbetænkning 14/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Med dette forslag lægges der op til at spare 50 mio. kr. især på landets pensionister. Forslaget afskaffer fribefordring til sygehusbehandling for pensionister, som har mindre end 5 km i afstand til sygehuset.

Som Ældre Sagen har gjort opmærksom på i en henvendelse til Folketingets Sundhedsudvalg, er det et forslag, som især vil ramme de dårligst stillede, de svageste ældre, som ikke råder over eget transportmiddel, og det er ældre, som i forvejen står svagt, fordi de ikke har et netværk af pårørende, venner eller bekendte, der kan hjælpe dem med transport i forbindelse med sygdom.

Der er altså tale om en markant forringelse for en gruppe mennesker, som i forvejen har det meget svært.

Der er endvidere kommet en henvendelse til Folketingets Sundhedsudvalg fra Hovedstadens Sygehøvsølskab, som peger på, at en lang række patienter har et meget stort behov for genoptræning og for daghospitalsbehandling og dermed har et stort antal hospitalskontakter, og at de derfor næppe vil have økonomisk mulighed for selv at afholde udgifterne til befordring. Der bliver også peget på, at forslaget vil medføre ganske stort administrativt besvær både i sygehøvsøsenet og i kommunerne.

Vi ser altså et eksempel på, at man kommer med et besparelsesforslag, som helt entydigt rammer en gruppe mennesker, som man burde hjælpe i stedet for at straffe dem yderligere, og vi synes, det er væsentligt at gøre opmærksom på, at det sker mindre end en time efter, at de samme partier har brugt 400 mio. kr. på at afskaffe formuesskatten. Den sammenhæng er skammelig.

Tove Fergo (V):

Venstre har også været noget bekymret for de svagest stillede ældre i forbindelse med dette lovforslag. For det er jo sådan, at der godt kan være langt mere end 5 km til det nærmeste sygehus – i overført betydning – for den 100 pct. invaliderede ældre, der sidder i en lejlighed på 4. sal, og som ikke overhovedet ved egen kraft kan komme ned ad trappen og hen til hospitalet.

Derfor er vi meget opmærksomme på forslaget, og vi er også meget opmærksomme på det svar, vi har fået i Sundhedsudvalget, og som går ud på, at de ældre, som er kørestolsbrugere, og som bor inden for 5 km-grænsen, fortsat vil have ret til fribefordring til sygehuset. Vi er også opmærksomme på et svar, vi fik i Sundhedsudvalget i går, og som skaber tryghed for de ældre mennesker, som er udskrevet fra et hospital i hovedstadsområdet f.eks., men også andre steder i landet, og som dagligt eller flere gange om ugen skal til genoptræning på sygehuset.

Dog vil jeg gøre opmærksom på ét af de svar, vi har fået. Der henviser ministeren til, at man kan abonnere på Falck, hvis man er bekymret for, om man kan komme til sygehuset eller ej. Det viser sig så i et svar, vi har fået i dag, at hos Falck kan man ikke tegne abonnement, hvis man er syg, så det er efter min opfattelse et noget vildledende svar.

Men Venstre støtter lovforslaget med forsikringen om, at de svageste vil have mulighed for også inden for 5 km-grænsen at blive transporteret til et sygehus.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg skal først gøre opmærksom på, at de dårligst gående og de mennesker, der ikke er i stand til at sikres ved siddende befordring, naturligvis ikke er omfattet af dette lovforslag, men vil blive befordret af ambulancer og lignende køretøjer på tilsvarende måde.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at der i lovforslaget er indbygget 15 mio. kr. til social kompensation, og derved skulle man sikre sig, at de dårligst stillede har mulighed for at få dækket udgifter, de ikke selv kan klare.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ikke, der er megen nytte i, at fru Tove Fergo påpeger, at man er opmærksom på nogle af de risici, der er ved det her forslag. Det, der er afgørende, er jo, om man støtter det, eller man ikke støtter det.

Og jeg har forstået, at det er sådan, at Venstre stemmer for det her forslag, og dermed er man de facto med til at forringe forholdene for en stor gruppe af ældre, som i dag har mulighed for at få fribefordring fra deres bopæl til sygehusbehandling – oven i købet en gruppe ældre, som har brug for at have kontakt med sygehusvæsenet ganske ofte. Det er muligt, at fru Tove Fergo efterfølgende rent administrativt kan friholde en mindre gruppe. Det er selvfølgelig udmærket i sig selv, men det ændrer jo ikke ved det forhold, at hele den gruppe, som bliver ramt af besparelsen, er en gruppe af ældre, svage og syge medborgere.

Hvis der skal være nogen logik i forslaget, så er der jo altså nogle, der bliver ramt, for ellers ville der ikke være nogen besparelse. Og hvis man nu fra Socialdemokratiets side påpeger, at der er indbygget social kompensation, og at det skulle betyde, at ingen bliver ramt, hvor er så nytten af forslaget, hvorfor skal det så gennemføres?

Sagen er, at her er der tale om, at vi udmønter en del af finanslovforligets aftale om at spare. Man har fundet en af de dårligst stillede grupper, man overhovedet kunne finde, og sparer på den, og det gør man samtidig med, at man afskaffer formueskatten. Det er det reelle i det her.

Tove Fergo (V):

Jeg mener, at vi fra Venstres side har garderet os fuldt ud netop med henblik på de spørgsmål, vi har stillet, så vi har fået sikkerhed for, at de svageste ældre stadig væk kan blive transporteret

til sygehuset og hjem igen, selv om de bor inden for 5 km-grænsen.

Vi kan vel ikke være uenige om, eller det kan vi måske, men man kan stille sig selv det spørgsmål, om visitationsreglerne til fritransport efterhånden er blevet for large. I det hele taget burde vi måske se på fritransport generelt; også HT's handicapkørsel, kunne man nævne, og dem, der får transport til læge. Men vi mener, at vi har sikret de svageste, de dårligste, dem, som er fuldstændig ude af stand til selv at bringe sig til et sygehus, ved at få svar fra sundhedsministeren på, at de fortsat vil kunne blive transporteret, selv om de bor inden for 5 km-grænsen.

Jørn Jespersen (SF):

Hvis vi tager en ældre medborger, som hidtil er blevet hjulpet fra sin bopæl ud til bilen og fra bilen ind på sygehuset, så vil det fremover være sådan, at hvis vedkommende bor tættere end 5 km på sygehuset, så må han eller hun selv sørge for sin befordring. Og det betyder, at han eller hun selv må gå, selv må tage de offentlige transportmidler eller selv må bestille en taxa. Som det er fremkommet, er det umuligt at tegne abonnement på Falck i den situation.

Det er det, der sker, uanset fru Fergos forsøg på at bortforklare sammenhængen. Jeg vil godt spørge fru Tove Fergo: Hvilken besparelse mener Venstre, der er i det her, hvis der ikke er nogen, der bliver ramt? Hvordan fremkommer besparelsen, uden at man rammer nogen? Der er simpelt hen en modsigelse i argumentationen, og den holder ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 22 (SF, FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg. (Forsøgsdyr, der slippes løs).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 22/11 95. Første behandling 29/11 95.

Betænkning 5/12 95. Anden behandling 8/12

95. Tillægsbetænkning 13/12 95).

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet vil støtte lovforslaget. Fremskridtspartiet vil stemme for det, men der er et proceduremæssigt spørgsmål, som skal afklares, inden vi når frem til, at vi skal stemme om forslaget.

Lovforslaget gik tilbage til udvalget, og der blev skrevet en tillægsbetænkning over forslaget, en tillægsbetænkning, hvor hele udvalget indstiller forslaget til vedtagelse. Og så langt, så godt.

Der var så afleveret et betækningsbidrag, afgivet af et flertal i udvalget – det er udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet kunne ikke støtte dette betækningsbidrag, og derfor står vi udenfor. Så langt, så godt.

Men da forslaget var oppe at vende ved tredjebehandlingen første gang, blev man opmærksom på, at der var fejl i betækningsbidraget. Betækningsbidraget indeholdt fejl, som man ønskede at få rettet. Jeg ringede indtil flere gange til Udvalgsafdelingen og spurgte, hvornår der skulle være møde i Retsudvalget, og fik meddelt, at i det omfang der ville blive holdt møde i Retsudvalget, ville vi blive orienteret om det.

Uden at der har været møde i Retsudvalget, har man ændret tillægsbetænkningen. Tillægsbetænkningen er ændret uden udvalgsbehandling, og jeg mener ikke, at man kan ændre en tillægsbetænkning, uden at forslaget først har været i udvalget.

Sagen er, at det fortsat fremgår, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte betækningsbidraget, men nu er betækningsbidraget jo ændret, og Fremskridtspartiet har ikke haft mulighed for at tilslutte sig det betækningsbidrag, der foreligger i rettelse.

Jeg vil godt høre, om formanden for Retsudvalget kan redegøre for proceduren og lovligheden i, at man ændrer i en tillægsbetænkning,

uden at udvalget har været samlet. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får det her afklaret, inden vi går til en afstemning.

Som jeg nævnte, vil Fremskridtspartiet stadig stemme for forslaget, men der er en proceduremæssig brist.

Bjørn Elmquist (RV):

Den fejl, der var i tillægsbetænkningen, var en henvisning til en paragraf i lovforslaget, som i og for sig ikke vedrørte – i hvert fald ikke så præcist – den situation, man ønskede beskrevet. Derfor var vores udvalgssekretær i går meget aktivt rundt med et rettelsesblad, hvor man i stedet for henvisning til paragraffen i ord beskrev, hvad det var man mente. Udvalgssekretæren var hos alle ordførere – det var i hvert fald min opfattelse i går eftermiddags – mens vi havde tredjebehandlingen af finanslovsforslaget her.

Hvis det er sådan, at Fremskridtspartiet ikke er blevet kontaktet, så er det naturligvis en beklagelig fejl. Jeg mener ikke, det er en så alvorlig procedurefejl, at vi er afskåret fra at stemme her ved tredjebehandlingen, for jeg forstår også på det, som ordføreren for Fremskridtspartiet sagde, at partiets holdning jo ligger klart nok, og at der altså ikke er lavet om på noget i så henseende.

Margrete Auken (SF):

Da jeg har haft en væsentlig del af ansvaret for både det første og det andet udkast, vil jeg sige: Der er ingen ændringer i substansen. Sådan som det blev forklaret på det retsudvalgsmøde, som formuleringen blev lavet i umiddelbar tilknytning til, sådan ser det også ud nu. Det er et spørgsmål om at få tydeliggjort præcist, hvad der blev formuleret dér.

Men det ville da være herligt, hvis Fremskridtspartiet nu går op og siger, at det er en misforståelse, og at de ikke tilslutter sig det. Jeg har en fornemmelse af, at Fremskridtspartiet generelt jo nu har delt sig i den ene eller den anden gruppe i forhold til det med dyrene, men det er en anden side af sagen. Men der er ingen ændring i indholdet. Det er en rettelse og en præcisering af noget, der stod i det første, som ikke var tydeligt nok.

Det var ikke under tredjebehandlingen, behandlingen blev afbrudt; det var inden tredjebehandlingen. Forslaget nåede ikke at komme til tredjebehandling. Vi fik at vide, at man godt ville have denne henvisning til § 7 tydeliggjort, og det er præcis, hvad der er sket.